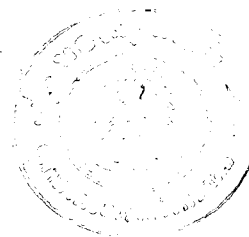

วิธีการดำเนินงานและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้า

ในขั้นเริ่มดำเนินงาน ผู้เขียนได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสำรวจปัญหาการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาต่าง ๆ จากหนังสือ เอกสาร และสิ่งตีพิมพ์เป็นจำนวนหลายเล่มก่อนแล้ว จึงเริ่มดำเนินงาน เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายในพระนครและธนบุรี จึงจำเป็นต้องได้ข้อมูลจากครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนดังกล่าว และเพื่อที่จะได้เปรียบเทียบปัญหาของครูในโรงเรียนที่ขึ้นอยู่กับแต่ละสังกัดส่วนราชการด้วย ผู้เขียนจึงได้ทำการสำรวจรายชื่อโรงเรียนต่าง ๆ ที่เปิดสอนถึงระดับประถมปลายในพระนครและธนบุรี ปรากฏว่ามีโรงเรียนที่ขึ้นอยู่กับสังกัดส่วนราชการต่าง ๆ ๕ ประเภท ด้วยกันคือ

๑. โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 ๒. โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กระทรวงมหาดไทย
- กรมการปกครอง
๓. โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ และเทศบาลนครธนบุรี
 ๔. โรงเรียนราษฎร์
 ๕. โรงเรียนสาธิต

ลักษณะของกลุ่มประชากร

เนื่องจากโรงเรียนที่เปิดสอนถึงชั้นประถมปลาย มีอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้เขียนจึงได้เลือกรายชื่อขึ้นมาเฉพาะโรงเรียนที่มีนักเรียนแต่ละไม่ว่ากว่า ๒๐๐ คน ซึ่งส่วนใหญ่จัดเป็นแบบสหศึกษาทั้งสิ้น แล้วใช้วิธีสุ่มตัวอย่างประชากร โดยครั้งแรกใช้วิธีแบ่งเป็นพวก (Stratified Random Sampling) รวม ๕ พวก

ตามสังกัดส่วนราชการของแต่ละโรงเรียน เมื่อแบ่งพวกเรียบร้อยแล้ว จึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มธรรมดา (Simple Random Sampling) โดยให้เลขที่โรงเรียนแต่ละประเภท แล้วจับสลากออกมาประเภทละ ๔ โรงเรียน โดยแบ่งเป็นในพระนครและชนบที แห่งละ ๔ โรงเรียน ซึ่งมีสัดส่วนจำนวนโรงเรียนตามลักษณะที่ต้องการน้อยกว่า ๔ โรงเรียนอยู่แล้ว จึงใช้โรงเรียนประเภทนี้ทั้งหมด ๔ โรงเรียน โรงเรียนประเภทต่าง ๆ ที่เลือกออกมาได้ มีดังนี้

๑. โรงเรียนกรมสามัญศึกษา ใต้แก่

ในจังหวัดพระนคร

๑.๑ โรงเรียนสายน้ำทิพย์

๑.๒ คาราคาม

๑.๓ วัดพลับพลาชัย

๑.๔ วัดน้อยนพคุณ

ในจังหวัดธนบุรี

๑.๕ วัดประยูรวงศาวาส

๑.๖ วัดอัมรินทร์ราชม

๑.๗ วัดหนึ่ง

๑.๘ วัดนางนอง

๒. โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ใต้แก่

ในจังหวัดพระนคร

๒.๑ โรงเรียนวัดลานบุญ

๒.๒ วัดลาดกะบัง

๒.๓ วัดปลูกศรัทธา

๒.๔ บางกะปิ

ในจังหวัดธนบุรี

๒.๕ วัดนิมมานนรที

๒.๖ วัดจันทร์ประดิษฐาราม

๒.๗ วัดคาวคอง

๒.๘ วัดบางปะกอก

๓. โรงเรียนเทศบาล ไค้แก

- ในจังหวัดพระนคร
- ๓.๑ โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม
 - ๓.๒ วัดปฐมวณาราม
 - ๓.๓ วัดสวัสดิวารีสีมาราม
 - ๓.๔ วัดแก้วฟ้า
- ในจังหวัดธนบุรี
- ๓.๕ วัดยางสุทธาราม
 - ๓.๖ วัดเศวตฉัตร
 - ๓.๗ วัดท่าพระ
 - ๓.๘ วัดกระเจี๊ยบพินิจ

๔. โรงเรียนราษฎร์ ไค้แก

- ในจังหวัดพระนคร
- ๔.๑ โรงเรียนเซนต์จอห์น
 - ๔.๒ เรวดี
 - ๔.๓ ณะคุงศิษย์พิทยา
 - ๔.๔ สว่างวัฒนา
- ในจังหวัดธนบุรี
- ๔.๕ อำนวยศิลป์ธนบุรี
 - ๔.๖ จันทรวินทยา
 - ๔.๗ แสงอรุณ
 - ๔.๘ ศิริชนศึกษา

๕. โรงเรียนสาธิต ไค้แก

- ๕.๑ โรงเรียนประถมสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๕.๒ โรงเรียนประถมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
- ๕.๓ โรงเรียนสาธิตประถมวิทยาลัยครูสวนสุนันทา
- ๕.๔ โรงเรียนสาธิตประถมเพชรบุรีวิทยาลัย

ที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการใช้แบบสอบถาม
(Questionnaire) ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า เป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะ

๑. ประหยัดเวลาในการตอบ
๒. สามารถส่งและรับคืนได้รวดเร็ว
๓. มีผู้นิยมมากกว่าแบบอื่น ๆ
๔. ไขได้กับประชากรจำนวนมาก
๕. ผู้ตอบมีเวลาเพียงพอและไม่อึดอัดใจในการตอบ

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ทำขึ้นเพื่อการค้นคว้านี้มี ๒ ฉบับคือ

๑. แบบสอบถามสำหรับครูภาษาอังกฤษ
๒. แบบสอบถามสำหรับครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่

แบบสอบถามสำหรับครูภาษาอังกฤษ มี ๒ ส่วนคือ

ส่วนที่ ๑. ถามถึง เพศ วุฒิ และประสบการณ์ทางไสตย์ศนศึกษา

ของผู้ตอบ

ส่วนที่ ๒. ความเห็นของครูเกี่ยวกับคุณค่าของการใช้ไสตย์ศนูปกรณ์

ส่วนที่ ๓. ถามเกี่ยวกับ

การเลือกใช้ไสตย์ศนูปกรณ์ในการนำไปสอน

การเตรียมไสตย์ศนูปกรณ์

การวัดผลการใช้

ส่วนที่ ๔. เกี่ยวกับการใช้ไสตย์ศนูปกรณ์ของครูในแต่ละสังกัด

โรงเรียน ตามลำดับรายการที่เรียงไว้

ส่วนที่ ๕ เกี่ยวกับบริการโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน

ส่วนที่ ๖ ปัญหาและอุปสรรคของครู

ความต้องการในการปรับปรุง

แบบสอบถามของครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ มี ๔ ส่วนคือ

ส่วนที่ ๑ ถ้ามถึง เพศ วุฒิ และประสบการณ์ทางโสตทัศนศึกษา

ส่วนที่ ๒ ความเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับคุณค่าของการใช้

โสตทัศนอุปกรณ์

ความเห็นเกี่ยวกับผลเสียของการใช้โสตทัศนอุปกรณ์

ส่วนที่ ๓ การบริหารงานโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน

ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรค

ความต้องการในการปรับปรุง

การทดลองแบบสอบถาม

เมื่อแบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก
 อาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัยแล้ว ได้จัดพิมพ์ขึ้นเป็นจำนวนน้อยก่อน เพื่อนำไปทดลอง
 ใช้ (Pre - test) โดยทำการทดลองที่โรงเรียนวัดคันทาพุดธาราม โคกแก้ว
 เพิ่มเติมอีกเล็กน้อย แล้วจึงจัดพิมพ์สำหรับของครูน้อย ๓๕๐ ชุด ครูใหญ่ ๕๐ ชุด
 รวมเป็นจำนวน ๔๐๐ ชุด

การส่งแบบสอบถาม

ผู้เขียนได้เริ่มนำแบบสอบถามออกไปส่งตามโรงเรียนต่าง ๆ
 ในรายชื่อที่ได้ไว้ตั้งแต่กลางเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยก่อนหน้านั้นได้ทำการ

ติดต่อขอคำอนุมัติให้ความร่วมมือ และขอหนังสือนำตัวไปจากส่วนราชการเจ้าของสังกัด โรงเรียนแต่ละแห่งเรียบร้อยแล้ว คือ หนังสือนำตัวจากกรมสามัญศึกษา จากองค์การบริหารส่วนจังหวัด (กรมการปกครอง) จากเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ จากเทศบาลนครธนบุรี จากกรมฝึกหัดครู จากกองโรงเรียนราษฎร์ และจากคณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง พร้อมทั้งสอบถามจำนวนครู ภาษาอังกฤษในแต่ละโรงเรียนซึ่งมีจำนวนไม่เท่ากัน ได้แจกแบบสอบถามให้เท่ากับจำนวนครูภาษาอังกฤษที่มีในขณะนั้น และนักค้นไปรับคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด เมื่อประมาณต้นเดือนมีนาคม รวมเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณเดือนเศษ

การติดตามผล

ในการปฏิบัติตามวิธีการดังกล่าว ผู้เขียนได้ประสบอุปสรรค และปัญหาหลายประการ ตัวอย่างเช่นในระยะเวลาที่ผู้เขียนนำแบบสอบถามไปขอให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนต่าง ๆ ช่วยตอบนั้น เป็นระยะที่นักเรียนในชั้นประถมปลายกำลังเตรียมตัวสอบไล่ ครูจึงต้องช่วยกวดขันในการเรียนของเด็กเป็นพิเศษ และครูผู้สอนก็มีภาระที่จะต้องทำคือ การออกข้อสอบ และทำการสอบเก็บคะแนนในบางวิชา เช่น สอบอ่าน ทั้งอาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ก็มีภาระที่จะต้องจัดเตรียมการสอบคัดเลือกรับนักเรียนเข้าใหม่ และจำหน่ายนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ ๘ ออกด้วย ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาว่าง อยากรู้ก็ตามเมื่อผู้เขียนได้นักค้นไปรับคืนใหม่ เป็นครั้งที่ ๒ หรือที่ ๓ ก็ได้รับความร่วมมือสละเวลาจากครูอาจารย์นั้น ๆ จนได้รับแบบสอบถามคืนเป็นส่วนมาก ยกเว้นในบางโรงเรียนซึ่งเป็นความบกพร่องของผู้เขียนเอง ที่ไปติดต่อช้า และอาจารย์ในโรงเรียนนั้น มีภาระกิจมากจริง ๆ ในระยะเวลาดังกล่าว ซึ่งผู้เขียนได้เห็นด้วยตนเอง จึงเป็นที่น่าพอใจ

การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้เขียนได้นำมาแยกเป็นหัวข้อ เสนอในรูปตาราง เป็นข้อมูลที่ได้จากทั้งครูใหญ่ และครูภาษาอังกฤษในค้ำนที่เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ และเป็นข้อมูลจากครูภาษาอังกฤษอย่างเดียวกันในค้ำนการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์

ช่วยการสอบ ทั้งนี้ แยกประเภทตามสังกัดโรงเรียน เป็น ๕ ประเภท และเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายละ ค่าเฉลี่ยรายละ และค่าเฉลี่ยที่น้ำหนักแล้ว (Weighting) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนจากโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา

	ชื่อโรงเรียน	จำนวนที่ ส่งไป	จำนวนที่ ได้รับคืน	ร้อยละ
๑.	โรงเรียนสาธิตน้ำทิพย์	๒๑	๒๑	๑๐๐
๒.	โรงเรียนคาราคาม	๒๔	๒๔	๑๐๐
๓.	โรงเรียนวัดพลับพลาชัย	๑๗	๑๗	๑๐๐
๔.	โรงเรียนวัดนอยนาคู	๑๗	๑๖	๘๘.๑
๕.	โรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส	๑๖	๑๖	๑๐๐
๖.	โรงเรียนวัดอศวินทราราม	๗	๗	๑๐๐
๗.	โรงเรียนวัดหนึ่ง	๔	๔	๑๐๐
๘.	โรงเรียนวัดนางนอง	๗	๖	๘๕.๗
	รวม	๑๑๗	๑๑๕	๘๘.๒

ตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามที่ส่งไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ของกรมสามัญศึกษา ๑๑๗ ชุดนั้น ได้รับคืนถึง ๑๑๕ ชุด คือคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๒ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ ๒

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนจากโรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

	ชื่อโรงเรียน	จำนวนที่ ส่งไป	จำนวนที่ ได้รับคืน	ร้อยละ
๑.	โรงเรียนวัดลานบุญ	๑๐	๑๐	๑๐๐
๒.	โรงเรียนวัดลาดกระบ้ง	๓	๓	๑๐๐
๓.	โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา	๑๐	๑๐	๑๐๐
๔.	โรงเรียนบางกะปิ	๑๓	๑๓	๑๐๐
๕.	โรงเรียนวัดนิมมานนรดี	๑๖	๑๖	๑๐๐
๖.	โรงเรียนวัดจันทน์ประดิษฐาราม	๔	๔	๑๐๐
๗.	โรงเรียนวัดคาวคอง	๔	๔	๑๐๐
๘.	โรงเรียนวัดบางปะกอก	๗	๗	๑๐๐
	รวม	๖๗	๖๗	๑๐๐

ตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามที่ส่งไปยังโรงเรียน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รวม ๖๗ ฉบับ ได้รับคืนทั้ง ๖๗ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ

ตารางที่ ๓.

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนจากโรงเรียนเทศบาล

	ชื่อโรงเรียน	จำนวนที่ ส่งไป	จำนวนที่ ได้รับคืน	ร้อยละ
๑.	โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม	๗	๘	๕๗.๑
๒.	โรงเรียนวัดปทุมวนาราม	๗	๗	๑๐๐
๓.	โรงเรียนวัดสวัสดิวารีสมาราม	๓	๓	๑๐๐
๔.	โรงเรียนวัดยางสุทธาราม	๑๐	๑๐	๑๐๐
๕.	โรงเรียนวัดเศวตฉัตร	๗	๗	๑๐๐
๖.	โรงเรียนวัดท่าพระ	๗	๗	๑๐๐
๗.	โรงเรียนวัดกระโจมหิน	๗	๗	๑๐๐
๘.	โรงเรียนวัดแก้วฟ้า	๗	๗	๑๐๐
	รวม	๕๘	๕๕	๘๘.๘

ตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามที่ส่งไปยังโรงเรียน
เทศบาลทั้งหมดรวม ๕๘ ฉบับ ได้รับส่งคืน ๕๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘

ตารางที่ ๔
จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากโรงเรียนราษฎร์

	ชื่อโรงเรียน	จำนวนที่ ส่งไป	จำนวนที่ ได้รับคืน	ร้อยละ
๑.	โรงเรียนเซนต์จอห์น	๑๓	๑๒	๙๖.๒
๒.	โรงเรียนเรวกี	๓	๔	๕๓.๑
๓.	โรงเรียนผดุงศิษย์พิทยา	๑๓	๑๓	๑๐๐
๔.	โรงเรียนสว่างวัฒนา	๓	๕	๓๑.๔
๕.	โรงเรียนอำนวยการศิลป์ธนบุรี	๑๐	๑๐	๑๐๐
๖.	โรงเรียนจันทรวินิต	๓	๓	๑๐๐
๗.	โรงเรียนแสงอรุณ	๑๐	๑๐	๑๐๐
๘.	โรงเรียนศิริชนศึกษา	๓	๓	๑๐๐
	รวม	๗๘	๖๔	๘๒.๒

ตารางที่ ๔ แสดงว่า แบบสอบถามที่ส่งไปให้โรงเรียนราษฎร์
ทั้งหมด ๗๘ ฉบับ ได้รับคืน ๖๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๒

ตารางที่ ๕
จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนจากโรงเรียนสาธิต

ชื่อโรงเรียน	จำนวนที่ ส่งไป	จำนวนที่ ได้รับคืน	ร้อยละ
๑. โรงเรียนประถมสาธิตจุฬาลงกรณ- มหาวิทยาลัย	๗	๗	๑๐๐
๒. โรงเรียนประถมสาธิตสวนสุนันทา	๑๓	๑๓	๑๐๐
๓. โรงเรียนประถมสาธิตวิทยาลัย- ครูเพชรบุรี	๑๐	๑๐	๑๐๐
๔. โรงเรียนประถมสาธิต วศ. ประ- สานมิตร	๑๐	-	-
รวม	๔๐	๓๐	๗๕.๐

ตารางที่ ๕ แสดงว่า แบบสอบถามที่ส่งให้โรงเรียนสาธิต รวม ๔๐ ฉบับ ได้รับคืน ๓๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐

จากตารางที่ ๑ - ๕ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนในสังกัดต่าง ๆ ดังกล่าว ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและส่งคืนคิดเป็นร้อยละมากน้อยตามกันดังนี้ คือโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารฯ ส่งคืนและตอบแบบสอบถามมากที่สุด ร้อยละ ๑๐๐ รองลงมาคือ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา ส่วนที่น้อยที่สุด คือโรงเรียนสาธิต ส่งคืนเพียงร้อยละ ๗๕ คิดเป็นจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ๓๕ โรงเรียน ครูใหญ่ ๓๕ คน ครูน้อย ๓๐๐ คน

โดยสรุป แบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมด มีจำนวน ๓๖๐ ชุด ได้รับคืนทั้งหมด ๓๓๕ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๑ จึงอาจกล่าวได้ว่า ข้อมูลทั้งหมดอยู่ในระดับที่เชื่อถือได้.

ตารางที่ ๖

เพศและวุฒิของครูใหญ่แยกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	ครูใหญ่ชาย				รวม	ครูใหญ่หญิง				รวม	รวมทั้งสิ้น
	ป.กศ.	ป.กศ.สูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท		ป.กศ.	ป.กศ.สูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท		
๑. โรงเรียนกรมสามัญศึกษา	-	๒	๒	-	๔	-	๑	๑	๒	๔	๘
๒. โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด	-	๔	๑	-	๕	-	-	๒	๑	๓	๘
๓. โรงเรียนเทศบาล	-	๒	๑	-	๓	-	๓	๒	-	๕	๘
๔. โรงเรียนราษฎร์	-	๑	๒	๒	๕	-	-	๒	๑	๓	๘
๕. โรงเรียนสาธิต	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	๓	๓
รวม	-	๔	๖	๒	๑๒	-	๕	๔	๕	๑๔	๓๕
ร้อยละ	-	๒๕.๐	๑๒.๖	๕.๐	๔๔.๖	-	๑๘.๓	๒๒.๔	๑๘.๓	๕๑.๖	๑๐๐

หมายเหตุ

วุฒิ ป.กศ. หมายถึง ค่ากว่า, และไม่เกิน ป.กศ. เช่น ป.กศ., พ.ป., ป.ป.

วุฒิ ป.กศ.สูง หมายถึง สูงกว่า ป.กศ. แต่ไม่เกิน ป.กศ.สูง เช่น พ.ม., ป.ม., ป.กศ.สูง

วุฒิปริญญาตรี และปริญญาโท หมายถึง ที่สำเร็จจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ

จากตารางที่ ๖ จะเห็นว่า ครูใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นหญิง คือร้อยละ ๕๑.๔ ส่วนครูใหญ่ชายมีจำนวน ร้อยละ ๔๘.๖

ครูใหญ่หญิงที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท มีมากกว่าครูใหญ่ชายคือ ประมาณร้อยละ ๒๒.๘ และ ๑๔.๓ ตามลำดับ ในขณะที่ครูใหญ่ชายซึ่งมีวุฒิในระดับนี้ มีประมาณ ร้อยละ ๑๗.๒ และ ๕.๗

ส่วนในระดับต่ำกว่าปริญญาชั้น ครูใหญ่ชายกลับมีจำนวนสูงกว่า คือ ประมาณร้อยละ ๒๕.๗ มีวุฒิเพียงระดับ ป. กศ. สูง ในขณะที่ครูใหญ่หญิงมีเพียงร้อยละ ๑๔.๓ ที่มีวุฒิในระดับนี้

นอกจากนี้ จะเห็นว่า จำนวนร้อยละของครูใหญ่ทั้งชายและหญิง ส่วนใหญ่มีวุฒิ ป. กศ. สูง และปริญญาตรี มากที่สุด คือ มีประมาณร้อยละ ๔๐ เท่ากัน ที่ไม่มีเลยคือ วุฒิ ป. กศ.

ตารางที่ ๗

เพศและวุฒิของครูสอนแยกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	ครูสอนชาย				รวม	ครูสอนหญิง				รวม	รวมทั้งสิ้น
	ป. กศ.	ป. กศ. สูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท		ป. กศ.	ป. กศ. สูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท		
๑. โรงเรียนกรมสามัญศึกษา	๖	๑๖	๑๘	-	๔๐	๑๕	๒๗	๒๓	๒	๖๗	๑๐๗
๒. โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๒	๑๕	๔	-	๓๑	๖	๑๐	๗	๑	๒๔	๕๕
๓. โรงเรียนเทศบาล	๕	๑๐	๖	-	๒๑	๔	๕	๕	-	๒๖	๒๗
๔. โรงเรียนราษฎร์	๖	๑๓	๑๑	๒	๓๒	๔	๑๐	๔	๒	๒๐	๖๐
๕. โรงเรียนสาธิต	-	๒	๓	-	๕	๒	๕	๑๒	๓	๒๒	๒๗
รวม	๒๙	๕๖	๔๖	๒	๑๓๓	๓๕	๖๑	๕๕	๗	๑๖๗	๓๐๐
ร้อยละ	๘.๗	๑๘.๗	๑๕.๓	๐.๗	๔๔.๖	๑๓.๐	๒๐.๖	๑๘.๗	๒.๓	๕๕.๖	๑๐๐

จากตารางที่ ๗ จะเห็นว่า ครูภาษาอังกฤษที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เป็นครูหญิง ประมาณร้อยละ ๔๔.๖ ในขณะที่มีครูชายร้อยละ ๔๔.๔

ครูหญิงที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท มีมากกว่าครูชาย คือ ประมาณร้อยละ ๑๔.๗ และ ๒.๓ ตามลำดับ ในขณะที่ครูชายซึ่งมีวุฒิในระดับนี้มีประมาณร้อยละ ๑๔.๓ และ ๐.๗

สำหรับในระดับต่ำกว่าปริญญาชั้น ครูหญิงกลับมีจำนวนมากกว่า คือ มีครูที่มีวุฒิเพียง ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ร้อยละ ๑๓ และ ๒๐.๔ ตามลำดับ ส่วนครูชายมีเพียงร้อยละ ๔.๗ และ ๑๔.๗

นอกจากนี้ จะเห็นว่า ครูชายหญิงในชั้นประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ มีวุฒิ ป.กศ. สูง คือ รวมทั้งครูหญิงและชาย ประมาณร้อยละ ๓๘.๑ รองลงมา มีวุฒิปริญญาตรี คือ รวมประมาณร้อยละ ๓๕ และมีวุฒิในระดับปริญญาโทน้อยที่สุด คือร้อยละ ๓

ตารางที่ ๔

ความรู้และประสบการณ์ทางโสตทัศนศึกษาของครูใหญ่กับครูน้อย

ความรู้และประสบการณ์ ทางโสตทัศนศึกษา	ครูใหญ่		ครูน้อย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๓๕		๓๐๐		๓๓๕	
๑. เคยเรียนมาโดยตรงในการศึกษาวิชาครู	๒๔	๘๐	๑๙๒	๖๔	๒๑๖	๖๕.๘
๒. เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวิชานี้	๑๐	๒๘.๖	๘๖	๒๘	๑๐๖	๓๑.๖
๓. เคยศึกษาจากตำรับตำราหรือเอกสารต่าง ๆ	๓๐	๘๕.๗	๑๖๖	๕๕.๓	๑๙๖	๕๘.๕
๔. ไม่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมมาก่อน	๔	๑๑.๔	๒๕	๘.๓	๒๙	๘.๖
๕. อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า ทั้งครูน้อยและครูใหญ่ มีความรู้และประสบการณ์ทางโสตทัศนศึกษา จากการเคยเรียนวิชานี้ ตามหลักสูตรการศึกษาวิชาครูมากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๕.๘ รองลงมา คือ ได้มาจากการศึกษาตามในตำรับตำราหรือเอกสารต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๕ ส่วนผู้ที่ไม่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมวิชานี้มาก่อนเลยมีจำนวนร้อยละ ๘.๖

ตารางที่ ๕
 ความดีในการใช้สัปดาห์ก่อนแยกตามประเภทของโรงเรียน

ประเภทของโรงเรียน	จำนวนการใช้				รวม	ค่าเฉลี่ย ที่ นำ มาใช้ แล้ว
	บ่อยครั้ง	คะแนน	ปานกลาง	คะแนน		
๑. โรงเรียนของกรมสามัญศึกษา	๓๘๖	๗๘๓	๔๘๕	๓๗๕	๑๒๘๙	๑๑.๒
๒. โรงเรียนขององค์การบริหาร- ส่วนจังหวัด	๒๑๑	๔๒๒	๑๖๘	๒๖๘	๕๖๙	๘.๘
๓. โรงเรียนเทศบาล	๑๖๓	๓๒๖	๒๑๘	๓๑๘	๕๔๕	๘.๘
๔. โรงเรียนราษฎร์	๑๒๘	๒๕๘	๒๓๒	๒๓๒	๘๕๐	๗.๑
๕. โรงเรียนสาธิต	๘๖	๑๘๒	๒๒๐	๒๒๐	๓๑๒	๑๐.๘

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความดีในการใช้อุปกรณ์การสอน ภาษาอังกฤษสูงสุด คือ พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ได้ ๑๑.๒ รองลงมาคือโรงเรียนสาธิต โรงเรียนที่ใช้อุปกรณ์ที่น้อยที่สุด คือ โรงเรียนราษฎร์ ใช้เพียง ๗.๑ เท่านั้น

ตารางที่ ๑๐

การใช้วัสดุอุปกรณ์ประเภทวัสดุฉายเส้น

แยกตามประเภทของโรงเรียน และจำนวนการใช้คิดเป็นร้อยละ

ชนิดของวัสดุอุปกรณ์	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน องคการฯ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ย ร้อยละ
๑. กระดาษคำ	๔๓.๑	๔๖.๓	๔๗	๔๗	๔๘.๘	๔๕.๓
๒. ตำราเรียน	๔๖.๒	๔๘.๖	๔๕.๘	๔๓.๖	๔๘.๒	๔๒.๘
๓. ภาพโปสเตอร์	๔๒.๕	๔๖.๑	๔๘.๒	๔๑.๗	๔๘.๘	๔๓.๘
๔. แผนภูมิ แผนภาพ	๓๐.๑	๓๓.๖	๓๑.๑	๕๘.๓	๓๘.๘	๓๒.๘
๕. กราฟ	๓๒	๓๐.๘	๖๘.๗	๖๕.๘	๓๓.๑	๕๐
๖. แผนที่	๓๘.๗	๒๘.๘	๓๐.๖	๒๘.๓	๔๒.๕	๓๓.๑
๗. บัตรคำ	๓๖.๓	๕๕.๖	๖๕.๑	๔๑.๘	๓๘.๒	๖๒.๖
๘. กระดานนิเทศ	๓๓.๘	๒๗.๒	๒๕.๖	๒๐.๗	๒๘.๑	๒๕.๒
๙. กระดานผ่าสำลี	๑๘.๖	๑๓	๑๖.๕	๑๐.๗	๒๖.๘	๑๕.๖
เฉลี่ย	๖๑.๘	๖๐.๗	๖๐.๖	๕๕.๘	๖๗.๑	๖๑.๘

ตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่า ในการสอนภาษาอังกฤษ โสภิตศึกษา-
 ปรกรณ์ประเภทวิศกาลัยเส้น ที่ครูใช้มากที่สุด คือ เพศานคำ เฉลี่ยประมาณร้อยละ ๘๕.๓
 รองลงมาคือ คำกริยาเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๘๒.๘ อุปกรณ์ที่ใช้น้อยที่สุดคือ กระดานดำ
 สำนั และกระดานนิเทศ เฉลี่ยร้อยละ ๑๕.๖ และ ๒๕.๒ ตามลำดับ

โรงเรียนที่ใช้อุปกรณ์ประเภทวิศกาลัยเส้น ในการสอนภาษาอังกฤษ
 มีประมาณเฉลี่ยร้อยละ ๖๑.๘ โรงเรียนที่ใช้มากที่สุด คือ โรงเรียนสาธิต เฉลี่ยร้อยละ
 ๖๗.๑ โรงเรียนรายนุรักษ์ใช้น้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๕๕.๘ โดยเฉลี่ย

ตารางที่ ๑๑
การใช้โสภณภัณฑ์ประเภทโสภณวัตถุ
แยกตามประเภทของโรงเรียนและจำนวนการใช้คิดเป็นร้อยละ

ชนิดของโสภณภัณฑ์	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน องค์การฯ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาขิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. เครื่องบันทึกเสียง	๓๘.๕	๒๖.๓	๓๑.๑	๓๕	๔๒.๗	๓๘.๘
๒. แผ่นเสียง	๔๖.๓	๑๓.๓	๔๗.๒	๒๘.๖	๓๗.๑	๓๓.๖
๓. เครื่องขยายเสียง	๖.๘	๕.๖	๕.๕	๘.๖	๔.๑	๖.๒
๔. วิทยุ	๒๓.๓	๓๖.๕	๓๘.๘	๒๘.๕	๑๘	๒๘.๘
๕. ห้องปฏิบัติการทางภาษา	๘.๑	-	-	๑๗.๕	๖๕.๕	๓๑.๘
เฉลี่ย	๓๘	๑๖.๓	๒๘.๘	๒๓.๘	๓๓.๕	๒๗.๒

ตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า อุปกรณ์ประเภทโสภณวัตถุที่ครูใช้มากที่สุดคือ เครื่องบันทึกเสียง เฉลี่ยร้อยละ ๓๘.๘ รองลงมาคือ แผ่นเสียง เฉลี่ยร้อยละ ๓๓.๖ ที่ใช้น้อยที่สุด คือ เครื่องขยายเสียง เฉลี่ยร้อยละ ๖.๒ เท่านั้น

โรงเรียนที่ใช้อุปกรณ์ประเภทโสภณวัตถุมีประมาณร้อยละ ๒๗.๒
โรงเรียนที่ใช้อุปกรณ์ประเภทนี้มากที่สุด คือ โรงเรียนของกรมสามัญศึกษา เฉลี่ยใช้ร้อยละ ๓๘
โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ใช้น้อยที่สุด คือ เฉลี่ยร้อยละ ๑๖.๓

ตารางที่ ๑๒
การใช้โสภณศึกษาประเภทวิศกุนีทรง
แยกตามประเภทของโรงเรียนและจำนวนการใช้คิดเป็นร้อยละ

ชนิดของโสภณศึกษา	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน องคการ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาขิก	เฉลี่ยร้อยละ
๑. ของจริง	๖๔.๒	๔๔.๓	๓๘.๗	๔๒.๘	๖๓.๕	๕๑.๖
๒. ของตัวอย่าง	๓๑.๖	๔๖.๗	๒๒.๒	๒๐.๕	๔๐.๑	๓๒.๒
๓. หุ่นจำลอง	๒๗	๒๕.๒	๑๘.๕	๒๖.๓	๓๑.๕	๒๕.๖
๔. ลูกโลก	๖๓.๒	๓๘.๑	๔๔.๑	๓๗.๗	๔๐.๕	๔๔.๖
๕. ของลอกแบบ	๑๔.๖	๘	๒.๓	-	๒	๕.๒
เฉลี่ย	๔๐	๓๗.๔	๒๕	๒๕.๕	๓๕.๕	๓๒.๖

ตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่า โสภณศึกษาประเภทวิศกุนีทรง ที่ครูใช้มากที่สุด คือ ของจริง เฉลี่ยร้อยละ ๕๑.๖ ครูใช้ของลอกแบบน้อยที่สุด เฉลี่ยเพียงร้อยละ ๕.๒ รองลงมาคือลูกโลก เฉลี่ยร้อยละ ๔๔.๖

โรงเรียนต่าง ๆ ใช้โสภณศึกษาประเภทนี้ เฉลี่ยร้อยละ ๓๒.๖ โรงเรียนของกรมสามัญศึกษาใช้มากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๔๐ โรงเรียนขององคการบริหารส่วนจังหวัดใช้รองลงมา คือ เฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๔ โรงเรียนเทศบาลใช้น้อยที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๒๕

ตารางที่ ๑๓
การใช้โสตทัศนูปกรณ์ประเภทภาพนิ่ง
แยกตามประเภทของโรงเรียนและจำนวนการใช้คิดเป็นร้อยละ

ชนิดของโสตทัศนูปกรณ์	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน อังกการ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. รูปภาพท่าง ๆ	๔๕.๖	๔๑.๑	๔๒.๕	๔๐.๕	๔๓.๓	๔๓.๒
๒. สไลด์	๓๐.๕	๑๐.๔	๒๕.๓	๓๕.๖	๖๕.๒	๓๓.๔
๓. फिल्मสตริปเงียบ	๑.๖	๑	-	๒.๕	๔.๑	๒.๖
๔. เครื่องฉายภาพขามสีระะ๒.๓	-	-	-	-	๓	๑
๕. เครื่องฉายภาพทึบแสง	๒	-	-	๑.๕	-	.๖
เฉลี่ย	๒๔.๒	๑๔.๒	๒๒.๒	๒๓.๔	๓๒.๖	๒๕.๒

ตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่า โสตทัศนูปกรณ์ประเภทภาพนิ่งที่ครูใช้มากที่สุด คือรูปภาพท่าง ๆ เฉลี่ยร้อยละ ๔๓.๒ รองลงมาคือ สไลด์ ร้อยละ ๓๓.๔ ที่ใช้น้อยที่สุดคือ เครื่องฉายภาพขามสีระะ เฉลี่ยร้อยละ ๑

โรงเรียนต่าง ๆ นิยมใช้โสตทัศนูปกรณ์ประเภทนี้ เฉลี่ยร้อยละ ๒๕.๒ โรงเรียนสาธิต มีอัตราการใช้สูงที่สุด คือ ร้อยละ ๓๒.๖ รองลงมาคือ โรงเรียนกรมสามัญศึกษา เฉลี่ยร้อยละ ๒๕.๒ โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ใช้น้อยที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๑๔.๒

ตารางที่ ๑๔

การใช้ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และฟิล์มสตริปเสียง
แยกตามประเภทของโรงเรียน และจำนวนการใช้คิดเป็นร้อยละ

ชนิดของสื่อทัศนูปกรณ์	โรงเรียน กรมสามัญศึกษา	โรงเรียน องค์การ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. ภาพยนตร์เสียง	๑๓.๕	๑.๕	๒.๑	๑๕.๕	๒๓.๒	๑๑.๑
๒. โทรทัศน์	๓๖.๔	๑๔.๖	๓๕.๒	๒๑.๖	๒๕.๕	๓๕.๓
๓. ฟิล์มสตริปเสียง	๑๔.๖	-	๓.๕	๑๑.๕	๒๓.๒	๑๑.๕
เฉลี่ย	๒๓	๖.๗	๒๖.๗	๑๖.๒	๒๗.๓	๒๐

ตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทภาพยนตร์ โทรทัศน์ และฟิล์มสตริปเสียง ที่ครูใช้มากที่สุด คือ โทรทัศน์ เฉลี่ยร้อยละ ๓๕.๓ รองลงมาคือ ฟิล์มสตริปเสียง เฉลี่ย ร้อยละ ๑๑.๕ ที่ใช้น้อยที่สุด คือ ภาพยนตร์เสียง เฉลี่ยร้อยละ ๑๑.๑

โรงเรียนต่าง ๆ นิยมใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประเภทนี้ เฉลี่ยร้อยละ ๒๐ โรงเรียนสาธิต มีอัตราการใช้มากที่สุด คือ เฉลี่ยร้อยละ ๒๗.๓ โรงเรียนเทศบาล ใช้รองลงมา เฉลี่ยร้อยละ ๒๖.๗ โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ใช้น้อยที่สุด คือ เฉลี่ยร้อยละ ๖.๗

ตารางที่ ๑๕
การใช้โสตทัศนูปกรณ์ ประเภทกิจกรรมรวม
แยกตามประเภทโรงเรียน และการใช้คิดเป็นร้อยละ

ชนิดของโสตทัศนูปกรณ์	โรงเรียน กรมสามัญ	โรงเรียน องค์การ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. การทำสมุดภาพ	๖๕.๔	๕๗.๒	๕๒.๓	๔๘.๔	๖๕.๘	๕๘.๖
๒. การเดินละคร	๒๒.๒	๒๕.๖	๑๖.๒	๑๕.๕	๓๗.๑	๒๓.๘
๓. การสาธิต	๑๓.๕	๑๑.๕	๗.๑	๕.๑	๒๓.๓	๑๒
๔. การเชิญวิทยากรมาบรรยาย						
- ยาย	๒๒.๖	๑๓.๗	๓.๖	๒.๘	๑๖.๗	๑๑.๘
๕. การจัดห้อง, ชุมนุมภาษา						
อังกฤษ	๓๐.๑	๒๕	๒๑.๗	๓๖.๖	๔๘.๕	๓๖.๒
๖. การจัดนิทรรศการ	๓๑.๑	๑๘.๓	๑๐.๘	๗.๘	๑๘.๖	๑๖.๘
๗. การศึกษานอกสถานที่	๑๕.๗	๘.๕	๑๘.๘	๑๘.๕	๑๒.๕	๑๕
๘. กระบะทราย	-	๒.๘	-	-	-	.๘
๙. ไคออรา	๑.๕	-	-	-	๒.๗	๑.๘
เฉลี่ย	๒๒.๒	๑๘.๘	๑๘.๗	๑๘.๗	๒๘.๘	๑๘.๘

ตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่า โสตทัศนูปกรณ์ประเภทกิจกรรมรวม ที่ครูใช้มากที่สุดคือ การทำสมุดภาพ เฉลี่ยใช้ร้อยละ ๕๘.๖ รองลงมาคือ การจัดห้องหรือ ชุมนุมภาษาอังกฤษ เฉลี่ยร้อยละ ๓๖.๒ มีการทำกระบะทรายน้อยที่สุด คือ ประมาณร้อยละ .๘

โสตทัศนูปกรณ์ประเภทนี้ มีโรงเรียนต่าง ๆ ใช้เฉลี่ยร้อยละ ๑๘.๘ โรงเรียนสาธิต ใช้มากที่สุด คือ ร้อยละ ๒๘.๘ รองลงมา คือ โรงเรียนของกรมสามัญศึกษา โรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนราษฎร์ใช้น้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๑๘.๗ เท่านั้น

ตารางที่ ๑๖

วิธีการเลือกโศกทัศน์ประเภทของครูภาษาอังกฤษ

วิธีการเลือก	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน อังกการ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาขิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. เลือกให้เข้ากับวัตถุประสงค์ของบทเรียน	๔๕.๖	๖๑.๑	๕๙.๔	๕๗.๖	๖๓.๒	๕๗.๔
๒. เลือกให้เหมาะกับเนื้อหาวิชาที่สอน	๖๘.๕	๖๕.๒	๗๔.๕	๗๕.๕	๖๒.๔	๖๙.๒
๓. เลือกให้เหมาะกับอายุ สติปัญญา และประสบการณ์ของ เด็ก	๗๔	๗๕.๓	๖๖.๕	๗๔.๙	๗๒.๓	๖๓.๔
๔. เลือกอุปกรณ์ที่หาได้ง่าย ราคาถูก	๘๘.๖	๘๗.๓	๘๔.๑	๘๔.๒	๗๘.๖	๘๕.๙
๕. เลือกอุปกรณ์ที่คุณภาพดี ราคาแพง	๓.๕	๑.๕	-	๔.๑	๐.๗	๑.๙
๖. เลือกใช้ที่หลากหลาย ๆ อย่าง	๔.๔	๗.๕	๙.๙	๑๑.๑	๗.๔	๕.๑
๗. เลือกอุปกรณ์ที่ใช้สะดวก ไม่เสียเวลาในการใช้	๖๖.๘	๕๓.๑	๔๖.๙	๓๔.๖	๒๑.๖	๔๓.๔
เฉลี่ย	๕๐.๓	๕๐.๑	๖๑.๖	๕๐.๒	๕๓.๗	๕๓.๒

จากตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่า ในการเลือกโสตทัศนูปกรณ์ภาษาอังกฤษ ครูเลือกชนิดที่หาได้ง่าย
ราคาถูก มากที่สุด คือ ร้อยละ ๘๕.๘ รองลงมา คือ เลือกให้เหมาะกับเนื้อหาวิชา ร้อยละ ๖๘.๒ ครูเลือกอุปกรณ์
ที่มีคุณภาพดี แตรราคาแพงน้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๑.๘

โรงเรียนต่าง ๆ ใช้วิธีการเลือกโสตทัศนูปกรณ์ ดังที่ปรากฏในตาราง เฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕๓.๒
โรงเรียนเทศบาล ใช้วิธีดังกล่าวมากที่สุด ร้อยละ ๖๑.๖ รองลงมาคือ โรงเรียนสาธิต ร้อยละ ๕๓.๓
น้อยที่สุด คือ โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยละ ๔๐.๑

ตารางที่ ๑๗
การเตรียมโสตทัศนูปกรณ์ของครูภาษาอังกฤษ

การเตรียมก่อนใช้โสตทัศนูปกรณ์	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	เฉลี่ยร้อยละ
	กรมสามัญฯ	องค์การ	เทศบาล	ราษฎร์	สาขิก	
๑. ย้ายนักเรียนให้สนใจเสียก่อน	๓๗.๖	๓๕.๓	๔๑.๒	๒๘.๖	๓๘.๓	๓๖.๒
๒. เตรียมใช้อุปกรณ์ประกอบด้วย	๒๐.๗	๒๑.๔	๑๘.๒	-	๑๖.๔	๑๕.๕
๓. ทดลองหรือตรวจดูก่อนนำไปใช้จริง	๒๖.๔	๓๓.๖	๒๒.๓	๑๘.๘	๒๐.๕	๒๓.๕
๔. มีการจัดเตรียมสถานที่	๑๓.๕	๖.๕	๑๓.๘	๑๑.๒	๑๘.๖	๑๒.๘
๕. มีการเตรียมนักเรียนก่อนใช้	๑๖.๕	๑๗.๓	๑๒.๖	๒๓.๕	๒๘.๘	๑๘.๕
เฉลี่ย	๒๑.๗	๓๕.๘	๒๑.๘	๑๕.๖	๒๓	๒๓.๕

ตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่า ในการเตรียมการใช้โสตทัศนูปกรณ์ ครูช่วยให้นักเรียนสนใจก่อนมากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๓๖.๒ รองลงมาคือ ทดลอง หรือตรวจดูอุปกรณ์ก่อนนำไปใช้จริง ร้อยละ ๒๓.๕ ที่น้อยที่สุด คือ การจัดเตรียมสถานที่ ร้อยละ ๑๒.๘

โรงเรียนต่าง ๆ ใช้การเตรียมตัวดังปรากฏในตารางเฉลี่ยร้อยละ ๒๓.๕ โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ใช้การเตรียมตัวดังกล่าวมากที่สุด คือ ร้อยละ ๓๕.๘ รองลงมาคือโรงเรียนสาขิก ใช้การเตรียมตัวดังกล่าวร้อยละ ๒๓ ที่ใช้น้อยที่สุด คือ โรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๑๕.๖

ตารางที่ ๑๘

การวัดผลภายหลังการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ของครูภาษาอังกฤษ

วิธีการวัดผล	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน องค์การ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ย ร้อยละ
๑. มีการทดสอบว่า นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนหรือไม่	๑๘.๔	๒๓.๒	๑๔.๑	๑๑.๘	๑๘.๒	๑๗.๕
๒. จัดกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อทบทวนความจำและความเข้าใจ	๓๕.๖	๒๘.๒	๓๒.๖	๑๔.๑	๒๔.๑	๒๖.๘
๓. ตามความรู้สึกของนักเรียน ภายหลังการใช้แต่ละครั้ง	๓๗.๕	๓๘.๑	๓๐.๒	๒๘.๑	๒๕.๑	๓๑.๘
เฉลี่ย	๓๐.๗	๓๐.๑	๒๕.๖	๑๘	๒๒.๘	๒๕.๘

ตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่า ในการวัดผลของครู ภายหลังการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ประกอบการสอนภาษาอังกฤษนั้น ครูใช้การถามความรู้สึกของนักเรียนภายหลังการใช้แต่ละครั้งมากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๓๑.๘ รองลงมาคือ จัดกิจกรรมต่อเนื่อง เพื่อทบทวนความจำของนักเรียนหลังจากใช้แล้ว เฉลี่ยร้อยละ ๒๖.๘ และมีการทดสอบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนหรือไม่ น้อยที่สุด ร้อยละ ๑๗.๕

โรงเรียนต่าง ๆ ใช้วิธีการวัดผลดังกล่าว เฉลี่ยร้อยละ ๒๕.๘ โรงเรียนของกรมสามัญศึกษา ใช้วิธีการดังกล่าวมากที่สุด คือ เฉลี่ยร้อยละ ๓๐.๗ รองลงมาคือ โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยละ ๓๐.๑ โรงเรียนราษฎร์ใช้น้อยที่สุด ร้อยละ ๑๘

ตารางที่ ๑๘

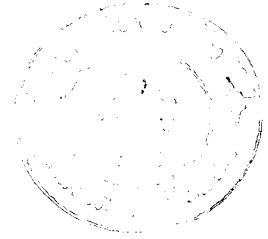
ความเห็นของครูใหญ่และครูน้อยเกี่ยวกับคุณค่าของ โสภทศานุปกรณ์
แยกตามประเภทโรงเรียนและความคิดเห็นเป็นร้อยละ

ความคิดเห็นในการใช้ โสภทศานุปกรณ์	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน องค์การ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. ช่วยทุนแรงในการสอน	๕๕.๑	๔๔.๓	๕๓.๕	๔๒.๖	๕๘.๔	๕๐.๘
๒. ทำให้การอธิบายบทเรียนง่ายขึ้น	๔๕	๓๓.๓	๓๘.๔	๔๒.๖	๓๕	๓๘.๘
๓. ย่นระยะเวลาสอนให้สั้นเข้า	๓๘.๓	๔๕	๓๖.๘	๖๖.๒	๖๘.๔	๕๑.๒
๔. ช่วยให้นักเรียนได้ประสบการณ์ มากขึ้น	๔๔.๒	๓๘.๖	๓๘	๔๒.๓	๔๖.๑	๔๒.๘
๕. ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมด้วย	๓๘.๖	๖๘.๓	๓๕.๕	๕๘.๖	๔๐.๘	๓๑.๘
๖. ทำให้จำบทเรียนได้แม่นยำ	๔๐.๕	๓๖.๖	๓๘.๘	๖๘.๔	๓๒	๓๕.๔
๗. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์	๕๔	๔๓.๖	๔๔.๒	๓๘.๓	๕๘.๖	๔๖.๘
๘. ช่วยให้นักเรียนสอบตกน้อยลง	๕๐.๖	๓๕	๒๘.๒	๓๘.๘	๔๓.๕	๓๘.๒
เฉลี่ย	๖๓.๑	๕๘.๑	๕๘.๔	๕๘.๕	๖๓.๔	๖๒.๒

จากตารางที่ ๑๘ จะเห็นว่า ครูใหญ่และครูน้อย มีความเห็นเกี่ยวกับผลดีในการใช้ โสภทศานุปกรณ์ประกอบการสอน ว่า ช่วยให้นักเรียนได้ประสบการณ์มากขึ้น เป็นจำนวนมากที่สุด คือ เฉลี่ยร้อยละ ๔๒.๘ รองลงมา คือ ทำให้การอธิบายบทเรียนง่ายขึ้น ร้อยละ ๓๘.๘ ที่น้อยที่สุด คือ ช่วยให้นักเรียนสอบตกน้อยลง ร้อยละ ๓๑.๒

โรงเรียนต่าง ๆ ให้ความเห็นเกี่ยวกับผลดีของการใช้ โสภทศานุปกรณ์ เฉลี่ยร้อยละ ๖๒.๒ โรงเรียนสาธิต ให้ความเห็นเกี่ยวกับผลดีมากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๓.๔ รองลงมาคือ โรงเรียนของกรมสามัญศึกษา โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ความเห็นน้อยที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๕๘.๑

ตารางที่ ๒๐
 ความเห็นของครูใหญ่และครูน้อย
 เกี่ยวกับผลเสียของการใช้โสตทัศนูปกรณ์

ความคิดเห็น	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน องค์การ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครู	๑๑.๕	๑๕.๘	๑๘	๑๘.๓	๑๐	๑๓
๒. ทำให้สอนไม่ทันหลักสูตร	๓.๓	๕	๑๒.๕	๑๕.๘	๘.๑	๑๐.๕
๓. ทำให้ระเบียบวินัยในชั้น หย่อนลงไป	๒๕	๒๑.๘	๒๘.๖	๒๘.๘	๒๓.๘	๒๘.๖
๔. ทำให้นักเรียนได้เนื้อหาวิชา น้อย	๘.๓	๘.๕	๓.๒	๕.๖	๒.๕	๕.๘
๕. ทำให้ครูไม่เตรียมการสอน เพราะมีอุปกรณ์อยู่แล้ว	๓.๓	๓.๘	๑๒.๘	๑๘.๘	๘.๓	๘.๖
เฉลี่ย	๑๐.๓	๑๑.๓	๑๓.๓	๑๕.๘	๑๑.๘	๑๒.๕

ตารางที่ ๒๐ แสดงว่า ความเห็นของครูใหญ่ และครูภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับผลเสียในการใช้โสตทัศนูปกรณ์ ที่มากที่สุด คือ ทำให้ระเบียบวินัยในชั้นหย่อนลงไป เฉลี่ยร้อยละ ๒๘.๖ รองลงมาคือ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครู ร้อยละ ๑๓ ที่น้อยที่สุด คือ ทำให้นักเรียนได้เนื้อหาวิชาน้อย

โรงเรียนต่าง ๆ แสดงความเห็นเกี่ยวกับผลเสีย เฉลี่ยร้อยละเพียง

๑๒.๕ เท่านั้น

ตารางที่ ๒๑

การบริหารงานโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนของครูใหญ่
แยกตามประเภทโรงเรียนและคิดเป็นร้อยละ

งานโสตทัศนศึกษาที่ทำได้แล้ว	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน อังกการ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. สํารวจวัสดุอุปกรณ์ที่โรงเรียน มีอยู่	๕๖.๑	๕๙.๘	๓๕.๕	๓๗	๓๕.๓	๕๐.๕
๒. ส่งเสริมการใช้และการจัดหา	๖๕.๑	๓๓.๕	๗๐.๖	๖๐.๖	๗๕.๒	๖๘.๖
๓. ส่งเสริมการผลิตวัสดุอุปกรณ์ เอง	๕๕	๕๖.๕	๓๘.๖	๒๕.๒	๒๖.๕	๓๖.๒
๔. จัดแบ่งเงินของโรงเรียนไว้ สำหรับการนี้โดยเฉพาะ	๕๖.๑	๒๗.๕	๓๒.๑	๒๕.๗	๕๕.๓	๕๑.๘
๕. แนะนำแหล่งวัสดุใดเปล่าให้ครู๓๐		๕๘.๖	๓๕.๕	๑๘.๕	๒๒.๖	๓๑
๖. ขอวัสดุอุปกรณ์จากหน่วยงานอื่น	๒๘.๖	๓๐.๓	๒๕.๖	๓๒.๕	๓๖.๕	๓๑.๕
๗. ประชุมครูวางแผนการใช้ อุปกรณ์	๕๕.๒	๓๖.๘	๓๒.๕	๕๗.๑	๕๓.๒	๕๒.๖
๘. เชิญผู้มาแนะนำการใช้ อุปกรณ์	๒๗.๒	๕๖.๕	๒๘	๑๖.๕	๑๕.๘	๒๖.๖
๙. ส่งเสริมให้ครูไปอบรมโสต ทัศนศึกษา	๒๕.๗	๓๘.๕	๒๕.๕	๕๑.๑	๕๐.๒	๓๖.๘
๑๐. จัดตั้งโครงการศูนย์โสตทัศน ศึกษาในโรงเรียน	๖๕.๒	๕๘	๖๐.๕	๓๘.๖	๗๐.๕	๕๘.๓
เฉลี่ย	๓๖.๘	๓๒.๗	๓๒	๓๑.๗	๓๕.๘	๓๕.๕

ตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า ในการบริหารงานโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน
นั้น ครูใหญ่มีการส่งเสริมการใช้และการจัดหาโสตทัศนอุปกรณ์มากถึงร้อยละ ๖๘.๖ รองลงมา
คือมีการประชุมครูวางแผนการใช้อุปกรณ์การสอนร้อยละ ๕๒.๖ ที่น้อยที่สุดคือ การเชิญผู้มาแนะนำ
การใช้อุปกรณ์ดังกล่าว มีเพียงร้อยละ ๒๖.๖ เท่านั้น

ครูใหญ่โรงเรียนต่าง ๆ มีการบริหารงานโสตทัศนศึกษา เฉลี่ย ร้อยละ ๓๕.๕ เท่านั้น โรงเรียนของกรมสามัญศึกษา มีงานคานบริหารที่จัดทำไปแล้ว มากที่สุด คือร้อยละ ๓๖.๕ รองลงมาคือโรงเรียนสาธิต เฉลี่ยร้อยละ ๓๕.๔ ที่น้อย ที่สุดคือโรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๓๑.๓ เท่านั้น

โรงเรียนต่าง ๆ มีการจัดตั้งโครงการศูนย์โสตทัศนศึกษา เพียง ร้อยละ ๕๕.๓ เท่านั้น ไม่ได้จัดทำเป็นโครงการ แต่มีการจัดงานย่อยของโสตทัศนศึกษาให้

ตารางที่ ๒๒

บริการทางโสตทัศนศึกษาที่โรงเรียนจ๊กิไ้แกครุ
แยกตามประเภทโรงเรียน และคิดเป็นร้อยละ

บริการโสตทัศนูปกรณ์ในโรงเรียน	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน อังกการ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. มีห้องเก็บอุปกรณ์การสอนโดย เฉพาะ	๔๕.๖	๒๒.๕	๒๒.๓	๒๔	๓๒.๖	๒๙.๖
๒. มีเจ้าหน้าที่ให้ความสะดวกใน การใช้	๑๔.๒	๕.๙	๔.๓	๔.๖	๔.๘	๙.๒
๓. มีห้องผลิตอุปกรณ์ที่จัดทำเอง	๑๖.๕	๑๒	๑๑.๖	๕.๓	๓.๕	๑๐.๖
๔. มีวัสดุและเครื่องมือที่จะผลิตใหม่๖๓		๖๕.๑	๖๒.๓	๓๕.๒	๖๓.๓	๕๘.๖
๕. มีผู้คอยแนะนำและให้คำปรึกษา หา	๒๖.๓	๒๒.๕	๑๓.๖	๑๕.๑	๓๒.๑	๒๒.๙
๖. มีตำรับตำราและเอกสารให้ -คนควา	๑๒.๑	๑๘.๙	๑๖.๕	๒๔.๓	๓๐.๖	๒๐.๕
๗. มีผู้คอยซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด	๓๔	๒๘.๕	๑๕.๒	๒๙.๖	๒๒.๑	๒๕.๓
๘. มีสถานที่สำหรับใช้อุปกรณ์บาง- ชนิด เช่น ห้องฉายภาพยนตร์	๓.๕	๑.๓	-	๒	-	๑.๕
๙. มีระเบียบการนำไปใช้ที่สะดวก -รวดเร็ว	๒๘.๕	๒๖	๓๕.๓	๒๒.๕	๓๓.๓	๓๐.๓
	เฉลี่ย	๒๓.๕	๒๒.๑	๑๙.๕	๒๕.๖	๒๒.๓

ตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า บริการทางโสตทัศนศึกษาที่โรงเรียนต่าง ๆ
จ๊กิไ้แกครุ มีการจัดวัสดุและเครื่องมือที่จะผลิตอุปกรณ์ให้มากที่สุด คือ เฉลี่ยร้อยละ ๕๘.๖
รองลงมาคือ มีห้องเก็บวัสดุและอุปกรณ์ไว้ให้โดยเฉพาะร้อยละ ๒๙.๖ ที่น้อยที่สุด คือ มีสถานที่
สำหรับใช้อุปกรณ์บางประเภท เช่น ห้องฉายภาพยนตร์ เพียงร้อยละ ๑.๕ เท่านั้น

โรงเรียนต่าง ๆ มีบริการทางโสตทัศนศึกษาที่จัดให้แก่ครู เฉลี่ย
ร้อยละ ๒๒.๑ เท่านั้น โรงเรียนที่มีมากที่สุด คือ โรงเรียนของกรมสามัญศึกษา เฉลี่ย
ร้อยละ ๒๓.๘ รองลงมาคือ โรงเรียนสาธิต ร้อยละ ๒๔.๖ ที่น้อยที่สุดคือ โรงเรียน
ราษฎร์ ร้อยละเพียง ๑๘.๑ เท่านั้น

ตารางที่ ๒๗

ปัญหาและอุปสรรคของครูใหญ่ของงานโสตทัศนศึกษา.

ปัญหาและอุปสรรค	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน องคการ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาขิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. ขาดการสนับสนุนในด้านนี้จากผู้บริหาร	๔๘.๒	๔๖.๓	๕๘.๕	๔๘.๒	๕๒.๕	๔๑.๕
๒. ขาดงบประมาณในการผลิตและจัดหา	๔๓.๕	๔๒.๓	๕๕	๔๘.๒	๕๑.๕	๕๕.๒
๓. ขาดกำลังคนที่จะมานำทำงานนี้โดยเฉพาะ	๕๓.๕	๕๖.๒	๕๘.๕	๕๘.๒	๕๓.๕	๕๑.๑
๔. ครูไม่สนใจใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่แล้ว	๓๓.๓	๒๗	๓๒.๖	๓๐.๕	๑๘.๕	๒๘.๓
๕. ครูไม่มีเวลาเตรียมหรือผลิตอุปกรณ์	๖๖.๒	๖๘.๕	๕๕.๘	๕๗.๒	๓๒.๕	๖๐.๕
๖. ครูไม่มีความรู้ในการผลิตและใช้อุปกรณ์	๔๑.๑	๔๕.๕	๔๖.๒	๔๒.๕	๒๘.๕	๔๐.๘
๗. ขาดการให้คำแนะนำปรึกษาจากครู	๔๓.๖	๕๘.๒	๕๒.๑	๕๐.๘	๔๓.๖	๔๕.๗
๘. อุปกรณ์ที่มีอยู่ชำรุดใช้ไม่ได้	๑๕.๕	๑๘.๒	๒๐.๕	๑๒.๕	๑๕.๘	๑๖.๕
๙. สถานที่ของโรงเรียนไม่อำนวย เช่น ไม่มีห้องฉายภาพยนตร์	๔๕	๔๘.๕	๔๗.๒	๔๗.๒	๔๖.๕	๔๕
๑๐. อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
เฉลี่ย	๕๖.๒	๖๑.๒	๕๘.๕	๖๑.๒	๔๕.๗	๕๖.๕

ตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่ครูใหญ่ประสบมากที่สุด เกี่ยวกับการสอนโสตทัศนศึกษา
ในโรงเรียน ก็คือ ขาดการสนับสนุนในด้านนี้จากผู้บริหาร เฉลี่ยถึงร้อยละ ๔๑.๕ รองลงมาคือ ขาดงบประมาณในการผลิตและจัดหาโสตทัศนอุปกรณ์ เฉลี่ยร้อยละ ๓๕.๒ ปัญหาที่ครูใหญ่ประสบน้อยที่สุด คือ
อุปกรณ์ที่มีอยู่ชำรุดใช้ไม่ได้ มีเพียงร้อยละ ๑๖.๔

โรงเรียนต่าง ๆ ที่ครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ประสบปัญหา มีร้อยละ ๕๖.๕ โรงเรียน
ที่ครูใหญ่ประสบปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เฉลี่ยร้อยละ
๖๑.๒ เท่ากัน ที่น้อยที่สุด คือ โรงเรียนสาธิต ร้อยละ ๔๔.๓

ตารางที่ ๒๘

ปัญหาของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับโสตทัศนูปกรณ์

ปัญหา	โรงเรียน กรมสามัญฯ	โรงเรียน องค์การ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. ไม่มีอุปกรณ์ที่กองการใช้ภายในโรงเรียน	๕๕.๕	๗๒.๔	๖๕.๖	๔๘.๖	๖๒.๘	๖๘.๙
๒. มีความยุ่งยากในการยืมมาใช้	๔๒.๖	๔๓.๕	๓๘.๘	๔๖.๕	๔๙.๙	๔๘.๒
๓. ไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความสะดวกในการใช้	๔๕.๑	๔๗.๘	๓๓.๖	๓๒.๘	๖๘.๗	๓๗.๖
๔. ไม่มีเวลาเตรียมอุปกรณ์ เพราะสอนมากชั่วโมง	๕๖.๒	๕๓.๕	๕๕.๗	๖๕.๙	๕๖.๘	๕๗.๕
๕. อุปกรณ์ที่มีชำรุดใช้การไม่ได้	๔๘.๘	๔๓.๘	๔๘.๙	๔๗.๕	๔๑.๖	๔๕.๒
๖. นำอุปกรณ์ไปใช้แล้วไม่ได้ผล นักเรียนไม่สนใจ	๕๗.๕	๕๑.๒	๔๘.๓	๓๗.๕	๔๒.๙	๔๗.๕
๗. สถานที่ไม่สะดวกในการใช้อุปกรณ์บางชนิด	๕๖.๒	๖๘.๗	๖๓.๖	๖๕.๙	๓๒.๘	๖๘.๓
๘. ผู้ดูแลอุปกรณ์นี้หวงแหนไม่ให้ใช้	๓๓.๒	๓๖.๕	๓๘.๓	๕๘.๖	๓๘.๒	๕๑.๘
๙. ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุน	๓๓.๑	๓๒.๘	๓๒.๕	๕๒.๕	๓๑.๖	๒๗.๕
๑๐. ไม่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้	๓๕.๖	๖๓.๓	๔๘.๕	๕๙.๖	๔๗.๒	๖๑.๒
เฉลี่ย	๕๒.๒	๕๖.๘	๕๑.๙	๕๙.๗	๕๑.๒	๕๘.๓

ตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่ครูภาษาอังกฤษประสบมากที่สุด เกี่ยวกับสื่อทัศนูปกรณ์ ก็คือ ไม่มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความสะดวกในการใช้ และไม่มีอุปกรณ์ที่ต้องการใช้อยู่ในโรงเรียน เฉลี่ยร้อยละ ๗๗.๖ และ ๖๔.๕ ตามลำดับ ปัญหาที่ประสบน้อยที่สุด คือ ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสนับสนุน เฉลี่ยร้อยละ ๒๗.๕

มีโรงเรียนต่าง ๆ ที่ประสบปัญหาดังในตาราง เฉลี่ยร้อยละ ๕๔.๓ โรงเรียนราษฎร์ ประสบปัญหามากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๕๘.๗ รองลงมาคือ โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เฉลี่ยร้อยละ ๕๖.๔ โรงเรียนสาธิต มีปัญหาน้อยที่สุด แทกไต้เตี้ยฉั้น คือเฉลี่ยร้อยละ ๕๑.๒

ตารางที่ ๒๕
ความต้องการในการปรับปรุงของครูใหญ่

ความต้องการ	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	โรงเรียน	เฉลี่ย ร้อยละ
	กรมสามัญฯ	องค์การ	เทศบาล	ราษฎร์	สาธิต	
๑. ทัศนคติผู้บริหารสนใจและสนับสนุน	๔๕.๓	๔๒.๖	๕๘.๖	๖๖.๓	๕๓.๘	๖๙.๘
๒. ท้องการโดยค่านำเนงานทางโสทธิศนศึกษาในโรงเรียน	๒๘.๒	๔๕.๘	๔๒.๑	๕๐	๑๘.๖	๔๘.๘
๓. ท้องการใคงบประมาณอย่างเพียงพอ	๔๘.๖	๔๓.๒	๓๕.๖	๔๐.๕	๓๐.๑	๓๙.๖
๔. ทาวิธิให้ครูสนใจและชอบใช้อุปกรณการสอน	๔๕.๓	๖๒.๖	๓๒	๔๒.๖	๖๒.๕	๔๙.๑
๕. ท้องการให้ครูผลิตอุปกรณขึ้นใช้เองบางชนิด	๓๑.๕	๕๕.๘	๔๐	๔๓.๖	๕๕.๘	๔๕.๒
๖. ท้องการให้หน่วยราชการอื่น ๆ บริการให้มีอุปกรณ บางประเภท	๖๕.๒	๓๘.๒	๓๓.๕	๒๕.๒	๓๒.๘	๓๘
๗. ท้องการแผนกซ่อมแซมและดูแลรักษา	๓๒.๘	๓๘.๘	๓๘.๖	๔๐.๒	๒๙.๘	๕๑.๒
๘. ท้องการเปลี่ยนอุปกรณที่ชำรุด	๒๙.๘	๓๖.๓	๓๘.๖	๒๘.๖	๒๘.๘	๓๑.๖
๙. ท้องการติดตั้งหองปฏิบัติกาทางภาษา	-	๔๕	๓๕.๒	๖๐	๑๒.๖	๔๘.๖
๑๐. ท้องการตำราค่านนี้ให้มากขึ้น	๓๕	๔๒.๓	๓๑.๘	๔๓.๒	๕๒.๑	๓๐.๘
เฉลี่ย	๕๑.๘	๓๐.๓	๔๘.๘	๕๖.๓	๔๖.๓	๕๘.๘

ตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นว่า ครูใหญ่ของโรงเรียนต่าง ๆ มีความต้องการการปรับปรุงงานเสตทศึกษาในโรงเรียน เกี่ยวกับงบประมาณให้เพียงพอมากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๓๔.๖ รองลงมาคือ ความต้องการในด้านการติดตั้งห้องปฏิบัติการทางภาษา เฉลี่ยร้อยละ ๓๐.๔ ที่น้อยที่สุด คือ ความต้องการเปลี่ยนอุปกรณ์ชำรุด เฉลี่ยร้อยละ ๓๑.๖

ครูใหญ่โรงเรียนต่าง ๆ มีความคิดต้องการในการปรับปรุง เฉลี่ยร้อยละ ๕๕.๕ โรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความต้องการในการปรับปรุงมากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๓๐.๓ รองลงมาคือ โรงเรียนราษฎร์ ร้อยละ ๔๖.๓ ที่น้อยที่สุด คือ โรงเรียนสาธิต ร้อยละ ๔๖.๓

ตารางที่ ๒๖

ความต้องการในการปรับปรุงของครูภาษาอังกฤษ

ความต้องการ	โรงเรียน กรมสามัญ	โรงเรียน องคการฯ	โรงเรียน เทศบาล	โรงเรียน ราษฎร์	โรงเรียน สาธิต	เฉลี่ยร้อยละ
๑. จัดหาอุปกรณ์ใหม่มากขึ้น	๓๘.๒	๔๕.๖	๔๒	๔๓.๓	๖๘.๒	๓๘.๘
๒. มีห้องเก็บและผลิตอุปกรณ์โดยเฉพาะ	๕๘.๘	๔๕.๕	๔๕.๓	๓๘.๖	๖๒.๘	๖๕
๓. มีเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการและอำนวยความสะดวก	๓๓.๖	๓๓.๘	๔๕.๘	๔๑.๒	๔๓.๘	๔๐.๓
๔. มีการประสานงานระหว่างครูในสายวิชาเดียวกัน	๕๘.๖	๖๓.๘	๖๕.๓	๕๓.๘	๒๓.๖	๕๒.๘
๕. มีผู้เชี่ยวชาญคอยให้ความรู้และคำแนะนำ	๒๒.๖	๔๕.๘	๕๓.๓	๖๒.๘	๓๒.๕	๕๒
๖. มีเอกสารแจกแหล่งวัสดุใ้เปิด	๓๓	๖๘.๒	๖๘.๘	๕๒.๘	๕๓.๖	๖๑.๓
๗. มีหนังสือคำขวัญคำราสำหรับคนควาเรื่องนี้โดยเฉพาะ	๓๘.๖	๔๓.๒	๔๓.๘	๔๕.๘	๔๒.๒	๓๘.๖
๘. มีห้องปฏิบัติการทางภาษาสำหรับนักเรียน	๑๘.๖	๔๕.๓	๔๘.๓	๔๖.๕	๔๓.๒	๓๑.๓
๙. ต้องการการสนับสนุนและกำลังใจจากผู้นบังคับบัญชา	๓๖.๘	๕๒.๖	๓๘	๓๓.๖	๓๕.๓	๔๘.๓
เฉลี่ย	๕๕.๓	๓๑.๒	๓๒.๘	๖๘.๕	๖๓.๓	๖๖.๑

ตารางที่ ๒๖ แสดงให้เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษมีความต้องการเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการและอำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์มากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๘๐.๓ รองลงมาคือ ความต้องการหนังสือตำรา สำหรับคนพิการเรื่องนี้โดยเฉพาะ และต้องการอุปกรณ์ที่ทันสมัยใช้สะดวก เฉลี่ยร้อยละ ๗๘.๘ และ ๗๘.๖ ครูมีความต้องการ การสนับสนุนและกำลังใจจากผู้บริหารมากที่สุด คือร้อยละ ๘๘.๓

โรงเรียนต่าง ๆ มีปัญหาที่ต้องการการปรับปรุง เฉลี่ยร้อยละ ๖๖.๑ โรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องการการปรับปรุงมากที่สุดในความเต็มของครูร้อยละ ๗๒.๘ และ ๗๑.๒ ตามลำดับ โรงเรียนของกรมสามัญศึกษา มีความต้องการน้อยที่สุด เฉลี่ยร้อยละ ๕๕.๗